

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 10.XI.1964 (P 106 219)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 5. I. 1968

Kl. 39 a⁷, 5/00

MKP B 29 j

5/00

UKD 674.817—419

Współtwórcy wynalazku: mgr inż. Jerzy Teliga, mgr inż. Jerzy Górewicz,
dr Józef Świdorski, dr Henryk Stasiak

Właściciel patentu: Politechnika Warszawska, Warszawa (Polska)

Sposób wzmacniania i zabezpieczenia płyt z cząstek ligno-celulozowych matą szklaną

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wzmacniania i zabezpieczania przed wilgocią płyt z cząstek ligno-celulozowych, a w szczególności płyt wiórowych wytłaczanych.

Dotychczas produkuje się wiele rodzajów płyt z drewna lub roślin jednorocznych, znajdujących zastosowanie jako materiał zastępujący drewno lite w budownictwie, przemyśle meblarskim itp. Jedną z odmian płyt, są płyty wytłaczane, które charakteryzują się niejednakowymi własnościami fizycznymi i mechanicznymi wzdłuż i w poprzek płyty, stosunkowo znacznym wskaźnikiem pęcznienia w kierunku wytłaczania (wzdłuż płyty) oraz małą wytrzymałością na zginanie statyczne szczególnie w kierunku równoległym do kierunku wytłaczania. Elementem wzmacniającym płytę i do pewnego stopnia zabezpieczającym jest dotychczas obustronne oklejenie płyty okleiną lub obłogiem. Włókna obłogu stanowią zbrojenie pozwalające na przeniesienie naprężeń rozciągających.

Sposób dotychczas stosowany powoduje znaczne podwyższenie kosztów produkcji i nie daje pełnego zabezpieczenia przed wpływami wilgoci. Sposób według wynalazku polega na oklejaniu płyt matą szklaną na lepiszczu z żywic syntetycznych. Matę szklaną stanowi mata wykonana przemysłowo z włókien szklanych ze szkła sodowego lub potasowego o grubości 18—25 mikronów ułożonych różnokierunkowo i sklejonych w formie taśm o szerokości 1,00 m i grub. około 1 mm. Wytrzymałość

2

tej maty może być zwiększona poprzez dodatkowe naklejenie pasu na włókna (wzdłuż taśmy) ze szkła potasowego. Sposób ten powoduje zwiększenie wytrzymałości mechanicznej zabezpieczanych nim płyt.

Naklejanie maty szklanej na powierzchnię płyt odbywa się znanymi sposobami stosowanymi w przemyśle. Jako lepiszcza używa się przy tym kleje oparte na żywicach syntetycznych jak na przykład żywica mocznikowo — formaldehydowa, fenolowo — formaldehydowa itp. stosowanych na gorąco lub na zimno.

Zastosowanie maty szklanej jako materiału wzmacniającego oraz stanowiącego jednocześnie nośnik dla żywic syntetycznych, umożliwia zabezpieczenie również boków płyt w jednej operacji przez zawinięcie maty szklanej.

Płyta wytłaczana o zabezpieczonych w opisany sposób powierzchniach, lub powierzchniach i bokach jest odporna na działanie wpływów atmosferycznych i czynników biologicznych, a w pewnym mierze i na działanie czynników chemicznych oraz posiada obniżoną zapłonność. Płyta taka odznacza się dwukrotnie większą wytrzymałością na zginanie w stosunku do płyty nie wzmocnionej.

Płyty wytłaczane w szczególności wzmocnione i zabezpieczone sposobem według wynalazku nadają się do licznych zastosowań w budownictwie, jak na przykład na elementy ścian zewnętrznych, działło-

wych, drzwi, dachów itp. Płyty takie mogą być dowolnie malowane.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wzmacniania i zabezpieczania płyt z cząstek ligno-celulozowych matą szklaną a zważ-

cza płyt wytłaczanych, **znamienny tym**, że płyty te okleja się matą szklaną wzmocnioną wzdłużnymi pasmami włókna ze szkła potasowego, przy czym do oklejania stosuje się klej z żywicy syntetycznych.

2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że boki płyt okleja się jednocześnie przez zawijanie maty szklanej z powierzchni oklejanej płyty. —